காலை 10 மணி முதல் மதியம் 2 மணி வரை முகம் முன்பு இந்த ரோட்டரை கொண்டுவரவும்.வந்து இலவசம்
MM ஜெனிலிக்
அரசு மருத்துவமனை அதிரசம்
8668018731
அனைவர் வயிற்றையும் நிரப்பும் அரசு மருத்துவமனை

தமிழ் குரல் மக்கள்
தினசரி காலை நாளிதழ்
tamilnadukuralmail@gmail.com
RNI No. : TNTAM/2021/81709
உள்ளது உள்ளபடி

RS Polyclinic
Dr. R. Sathyanarayanan
M.D., D.C.H., D.N.B., D.M.R.E.
Consultant Radiologist
Ultrasound & Color Doppler
Mammography
Digital X-Ray
Bone Densitometry
Fluoroscopy
Opp. Govt. Hospital, Ambattur
Ph: 044-26532222

இந்தியாவின் பால் வளத்தைப் பாதுகாத்தல்: இந்த தேசிய பால் தினத்தில் அடுத்த வெண்மைப் புரட்சியின் மையமாக கால்நடை ஊட்டச்சத்து ஏன் இருக்க வேண்டும்?

கேப்டன் (டாக்டர்) ஏ.ஒய். ராஜேந்திரா, தலைமை நிர்வாக அதிகாரி – கால்நடை ஊட்டச்சத்து பிரிவு, கோத்ரேஜ் அக்ரோவெட் (Godrej Agrovet)

சென்னை – 27 நவம்பர், 2026 – 2024–25-ஆம் ஆண்டில் 247.87 மில்லியன் டன் பால் உற்பத்தியுடன், இந்தியா உலகின் மிகப்பெரிய பால் உற்பத்தியாளராக உள்ளது.[1] இருப்பினும், இந்தத் தலைமைத்துவத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது வெறும் உற்பத்தி எண்ணிக்கையை மட்டுமே சார்ந்திருக்கவில்லை. கால்நடைகளின் ஆரம்பகால வளர்ச்சி முதல் அடுத்தடுத்த பால் கறவைக் காலங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலம் வரை, அவற்றின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவை எவ்வளவு சிறப்பாக ஊட்டச்சத்து பெறுகின்றன என்பதைப் பொறுத்தே இது பெருமளவில் அமையும். பால் சந்தைக்கு வருவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே எடுக்கப்படும் தீவன முடிவுகளே இந்தியாவின் எதிர்காலப் பால் உற்பத்தித் திறனை வடிவமைக்கும்.

இந்தியாவின் பால்வளத் துறை, ஒரு சில கால்நடைகளை மட்டுமே வளர்க்கும் கோடிக்கணக்கான சிறு விவசாயிகளை நம்பியே உள்ளது. இந்த நடைமுறை பால்வள வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டாலும், தீவனம், நீர் மற்றும் நிலம் ஆகிய வளங்கள் வரையறுக்கப்பட்டவையாக இருப்பதால், ஒரு கால்நடையின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகிவிட்டது. மரபணுக்கள் ஒரு கால்நடையின் பால் உற்பத்தித் திறனைத் தீர்மானிக்கின்றன; ஆனால், அந்தத் திறனை முழுமையாக வெளிக்கொணர ஊட்டச்சத்து உதவுகிறது. கலப்பினப் பசுக்களின் ஊட்டச்சத்துத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால், அவை நாட்டு மாடுகளை விட இரண்டு முதல் மூன்று மடங்கு அதிக பால் தரும். அதேபோல், உள்ளூர் தட்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்ற இனங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் முக்கியம்; ஏனெனில் ஆரோக்கியமான கால்நடைகளுக்குக் குறைவான பராமரிப்பே தேவைப்படுவதோடு, விவசாயிகளுக்குச் சிறந்த வருமானத்தையும் ஈட்டித் தரும்.

இந்தப் பயணம் கன்றுக்குட்டியிலிருந்தே தொடங்குகிறது. ஆரம்பகால வளர்ச்சியின் போது ஏற்படும் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடுகள், ஒரு கால்நடையின் வாழ்நாள் முழுவதுமான ஆரோக்கியத்தையும் உற்பத்தித் திறனையும் பாதிக்கக்கூடும். ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி மற்றும் உடல் வளர்ச்சியை அடைவதற்கு முதல் 5–14 மாதங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. நாட்டுப் பசுக்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் நீண்ட கால அளவோடு ஒப்பிடும்போது, இந்தக் காலகட்டத்தில் வழங்கப்படும் போதுமான ஊட்டச்சத்து, உரிய நேரத்தில் சினைப்பருவத்தை அடையவும், 24–26 மாதங்களுக்குள் முதல் கன்றை ஈனவும் உதவுகிறது.[2] பால் கறக்கும் மந்தையில் முன்கூட்டியே இணைவதன் மூலம், பால் வருமானம் இன்றி கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்காக விவசாயிகள் முதலீடு செய்யும் காலகட்டமும் குறைகிறது. ஆரம்பகாலத்தில் வழங்கப்படும் சரிவிகித உணவு, வாழ்நாள் முழுவதுமான சிறந்த உற்பத்தித் திறனுக்கு அடித்தளமிடுகிறது.

கன்று ஈனுவதற்கு முந்தைய காலகட்டத்திலும் ஊட்டச்சத்து அதே அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படும் 'வறண்ட காலம்' (Dry period - பால் கறக்காத காலம்), பசு தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவும், அடுத்த கறவைக் காலத்திற்குத் தேவையான அத்தியாவசிய ஊட்டச்சத்து இருப்புகளை மீட்டெடுக்கவும் உதவுகிறது. கருவின் வளர்ச்சியில் கிட்டத்தட்ட 70% இறுதி மூன்று மாதங்களில் நிகழ்வதால், இந்த நேரத்தில் வழங்கப்படும் போதுமான ஊட்டச்சத்து, வளரும் கன்றின் பிறப்பு எடை, நோய் எதிர்ப்பு சக்தி மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்கும் துணைபுரிகிறது. இந்தக் கட்டத்தில் ஏற்படும் வெப்ப அழுத்தம் மற்றும் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடுகள், பசுவின் அடுத்தகட்டப் பால் உற்பத்தியையும் கன்றின் வளர்ச்சியையும் பாதிக்கும் என்பதால், இது இரண்டு தலைமுறைகளின் உற்பத்தித் திறனுக்கும் மிக முக்கியமானதாக அமைகிறது.

இருப்பினும், தரமான தீவனம் மற்றும் சுத்தமான தண்ணீர் தடையின்றி கிடைக்காவிட்டால், உயர்ந்த மரபணுக்களும் சரிவிகித ஊட்டச்சத்தும் கூட எதிர்பார்த்த பலன்களைத் தராது. இந்தியாவில் கால்நடை வளர்ப்போரில் நான்கில் மூன்று பேர் கடுமையான தீவனம் மற்றும் பசுந்தீவனப் பற்றாக்குறை சவால்களை எதிர்கொள்வதாகத் தெரிவிக்கின்றனர்.[3] பருவநிலை மாற்றம் இந்த நெருக்கடிகளை மேலும் தீவிரப்படுத்தி, பசுந்தீவனக் கிடைப்பைப் பாதிப்பதுடன் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு சார்ந்த அழுத்தத்தையும் அதிகரிக்கிறது. அதேபோல் மிகவும் அத்தியாவசியமான தண்ணீர், கால்நடைகளின் தீவன உட்கொள்ளல், செரிமானம், உடல் நலம் மற்றும் பால் உற்பத்தி ஆகியவற்றில் நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எனவே, தகுந்த கொட்டகை மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்புடன், சத்தான தீவனம், சுத்தமான தண்ணீர் மற்றும் போதிய நிழல் ஆகியவை கிடைப்பதை உறுதி செய்வது பால் உற்பத்தித் திறனைத் தக்கவைக்க அடிப்படையானதாகும்.

கறவை மாடுகளை வளர்ப்பதற்கான மொத்தச் செலவில் தீவனத்திற்கான செலவு மட்டுமே 60–70% ஆக உள்ளது; இது, குறிப்பாகச் சிறு விவசாயிகளின் பண்ணை லாபத்திற்கு ஊட்டச்சத்துத் திறனை மையப்புள்ளியாக மாற்றுகிறது. கன்றுக்குட்டிகள், கிடாரிகள், பால் கறக்கும் பசுக்கள் மற்றும் வறண்ட காலத்தில் (பால் கறக்காத காலத்தில்) உள்ள கால்நடைகள் ஆகியவற்றின் மாறுபடும் தேவைகளை 'அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான' அணுகுமுறையால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. கால்நடையின் வயது மற்றும் உடல்நிலைக்கேற்ப அறிவியல் பூர்வமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட தீவனம், தற்போதைய ஊட்டச்சத்து இடைவெளிகளை நிரப்ப உதவும். சிறந்த தீவன நடைமுறைகள் குறித்து விவசாயிகளிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் அதே வேளையில், தரமான தீவனம் மற்றும் பசுந்தீவனம் எளிதில் கிடைப்பதை மேம்படுத்த தீவன உற்பத்தியாளர்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

இந்தியா தேசிய பால் தினத்தைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில், உற்பத்தி செய்யப்படும் பாலின் அளவைத் தாண்டி, அதற்குப் பின்னால் இருக்கும் கால்நடைகளின் ஆரோக்கியம், ஊட்டச்சத்து மற்றும் உற்பத்தித் திறன் ஆகியவற்றின் மீது கவனம் விரிய வேண்டும். அடுத்த வெண்மைப் புரட்சி பால் கறக்கும் கூடத்தில் மட்டுமே வெல்லப்படப் போவதில்லை. மாறாக, கால்நடைகளின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எடுக்கப்படும் அறிவார்ந்த தீவன முடிவுகள் மற்றும் சரிவிகித ஊட்டச்சத்து ஆகியவற்றின் மூலம் கன்றுக் கொட்டகையிலும், வறண்ட காலப் பசுக்கள் பராமரிப்பு இடத்திலும், தீவன வயலிலுமே அது வடிவமைக்கப்படும்.